

РЕШЕНИЕ

№ 15801

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4686** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111, ал.3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. М. И. против заповед № 117/29.04.2025 г. на началник сектор Затворническо общежитие "К.". Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е основателна.

С оспорената заповед на жалбоподателя е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“, на основание чл.101, т.7 ЗИНЗС. В обстоятелствената част на оспорения акт е посочено, че на 05.04.2025г. в 14:30 часа, при извършено претърсване в блок 2, етаж 1, спално помещение № 7 и личен обиск на жалбоподателя, настанен в него, били открити телевизор „Crown“ с дистанционно и антена към него и машинка за подстригване „SILVER CREST“ - без документи за собственост. Тези обстоятелства са изложени в представената докладна записка вх. № 8089/08.04.2025г. (л.9 от делото). Вещите били иззети с протокол № 02/05.04.2025г. (л.7); за извършеното претърсване и обиск е съставен протокол № 14/05.04.2025г. (л.11). Жалбоподателят представил писмени обяснения в деня на проверката (л.10), в които е посочено, че за намерените лампа, машинка за подстригване и телевизор ще представи документи по-късно, като отвори лавката, тъй като който е издал и попълнил документите, е допуснал

грешка. В преписката е приложено и заявление от Т. И. Н. (л.12), в което се посочва, че телевизорът е негов, а номерът му е объркан. В същото заявление подателят е посочил, че претърсването е извършено в неговото спално помещение - № 7 в [жилищен адрес] на общежитието”; че притежава служебна бележка за собственост на телевизора и моли да му бъде върнат. Служебната бележка е приложена в преписката (л.13) и от съдържанието ѝ се установява, че на 06.08.2024г. Т. И. Н. е внесъл за ползване телевизор „Сrown”. Същата марка телевизор бил внесен и от Д. Й. Д. на 25.04.2024г., видно от представената служебна бележка (л.13). И в двете бележки не е отбелязан номер на съответния телевизор.

Видно от т.1, раздел II на представения протокол за разпределение № 39/29.04.2025г. (л.14-15), жалбоподателят е изслушан относно притежание и ползване на забранени вещи – машинка за подстригване и самоделна лампа, на основание чл.105 ЗИНЗС и във връзка с предложено наказание по чл.101, т.7 от същия закон. Следователно, обяснения относно телевизора, посочен в обстоятелствената част на оспорения акт, не са изслушвани. Антената, намерена при претърсването, е била установена за собственост на Т. И. Н. и е предложено да му бъде върната с представената докладна записка рег. № Вх-9796/29.04.2025г.

При така установените обстоятелства следва да се приеме, че описаните в процесната заповед телевизор и антена са ирелевантни за преценката, извършено ли е дисциплинарно нарушение от жалбоподателя. Неоспорими към настоящия спор са и представените заповеди № 94/04.04.2025г., № 86/11.03.2025г., № 40/31.01.2025г., № 26/24.01.2025г., № 109/25.04.2025г., № 015/21.01.2025г. № 160/05.10.2024г., № 040 и 041 от неизвестна дата, всички издадени от началник сектор ЗО „К.“. Те не са обсъдени от издателя на оспорения акт при постановяването му, както и не са налице доказателства за влизането им в сила.

Безпротиворечиво се установява в случая, че при претърсването в помещението, в което е настанен жалбоподателят, са били намерени машинка за подстригване и лампа, чието притежание той не оспорва. Не се установява административният орган да е извършил проверка на заявеното в обяснението от 05.04.2025г., че за намерените вещи са налице документи. От текста на обяснението не може да бъде направен извод, че последните се отнасят само за телевизора. В протокола от изслушване е направено отбелязване, че такова се е състояло, но в него не са отразени дадените от жалбоподателя обяснения. Ето защо, процесното наказание е наложено, без да е изяснена в пълнота релевантната фактическа обстановка в съответствие с изискванията на чл.35-36 АПК.

В мотивите на оспорения акт са посочени като основание за издаването ѝ съответно чл.100, ал.1 и ал.2, т.1 и т.5 ЗИНЗС и чл.96, т.3, чл.97, т.1 и т.3 от същия закон. С разпоредбата на чл.96, т.3 ЗИНЗС е установено задължение за лишените от свобода да спазват установените за тях правила. С чл.97, т.1 и т.3 ЗИНЗС съответно е установена забрана за същите лица да: внасят и държат при себе си неразрешени предмети, а настанените в заведения от закрит тип - и пари; притежават, ползват или държат при себе си оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, включително самоделно изработени такива, мобилен телефон, фотоапарат, звуко- и видеозаписващи устройства или части от тях. Лампата и машинката за подстригване не са предмети измежду посочените в т.3 на чл.97 ЗИНЗС и поради това, цитирането ѝ от издателя на оспорения акт е неотносимо към отговорността на жалбоподателя.

Машинката за подстригване е предмет, който лишените от свобода могат да ползват и държат при себе си, съгласно т.5, б. „н“ от раздел I на заповед № ЛС-04-268/17.06.2022г. на министъра на правосъдието, с която е утвърден списък на разрешените лични вещи, предмети и хранителни продукти. Тази заповед е издадена на основание чл.122, ал.1 ЗИНЗС и е общодостъпна на интернет страницата на Министерство на правосъдието. Ето защо, държането на тази машинка не

представлява нарушение, годно да обоснове дисциплинарно наказание. Лампата, открита при претърсването в помещението, в което е настанен жалбоподателят, не е сред изброените в списъка. Доколкото обаче не се установява жалбоподателят да е държал при себе си други неразрешени предмети, държането на тази лампа в противоречие със забраната, установена в чл.97, т.1 ЗИНЗС, не е с тежест, достатъчна да обоснове процесното наказание от пет денонощия изолиране в наказателна килия. То не може да бъде едновременно определено и като нарушение по т.1 на чл.100, ал.2 ЗИНЗС - неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място, и като нарушение по чл.100, ал.2, т.5 ЗИНЗС - неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в същия закон, както е сторено с процесната заповед. Държането на лампата представлява неспазване на ограниченията на разрешените вещи. Както беше посочено по-горе, наложеното наказание се явява несъразмерно спрямо това единствено нарушение. Административният орган го е определил в отклонение от един от основните принципи, установени към дейността му, прогласен в чл.6, ал.1 АПК - да упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Съобразяването на този принцип е от особена важност в дейността на органите, на които е възложено изпълнението на наказанията, предвид целта на последните – извършителят на нарушение да се поправи и превъзпита. В заключение следва да се отбележи и, че представените по делото доказателства не обосновават несъмнен извод за системност на извършване на нарушение от жалбоподателя, а съответно – за приложение на чл.102, ал.2 ЗИНЗС. Представените заповеди за предходни наказания не са обсъдени в мотивите на оспорения акт; последните изобщо не съдържат констатация за системност, а в тях само е отбелязано, че жалбоподателят е наказван. Наред с това, не се установява, нито се твърди посочените заповеди или някои от тях да са влезли в сила.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма; при това са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото и възнаграждение, определено на основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Разноски са направени в размер на 10 лв. – платена държавна такса. Съгласно чл.38, ал.2 ЗА, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, което съдът определя в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от същия закон и осъжда другата страна да го заплати. Предвид характера на делото, възнаграждението следва да бъде определено в размер на 1000 лв. съобразно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Сумите са дължими от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, която е юридическо лице съгласно чл.12, ал.2 ЗИНЗС и част от чиято структура е затворническото общежитие.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед 117/29.04.2025 г. на началник сектор Затворническо общежитие "К".

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на З. М. И., с ЕГН [ЕГН], сумата 10 (десет) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на С. Д. Г., с ЕГН [ЕГН],

сумата 1000 (хиляда) лева – възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.
Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред тричленен състав на Административен съд – София-град.

Съдия: